

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Dragan Petrović v. Serbia* - [75229/10](#)**

Hotărârea din 14.4.2020 [Secția a IV-a]

Articolul 8

Articolul 8-1

Respectarea vieții private

Previzibilitatea și garanțiile insuficiente ale dreptului național care reglementa prelevarea mostrelor ADN din cavitatea bucală cu ajutorul tampoanelor, în contextul unei anchete penale: *încălcare*

În fapt – În contextul unei anchete penale, a fost prelevată o mostră din saliva reclamantului, în vederea unei analize ADN.

În drept – Articolul 8: Prelevarea unei mostre ADN de la reclamant a echivalat cu o ingerință în „viața sa privată”. Faptul că reclamantul a fost de acord să ofere o mostră din saliva sa ofițerilor de poliție nu a avut, în acel context, nicio relevanță, de vreme ce acesta a făcut-o sub amenințarea că i se va preleva oricum o mostră de salivă sau de sânge, cu forța.

Ingerința nu a fost „prevăzută de lege”, de vreme ce prevederile legale naționale în discuție trebuiau să fie, *inter alia*, previzibile în privința efectelor lor pentru reclamant. În special ordonanța care autoriza poliția să preleve o mostră din saliva reclamantului nu făcea trimitere la o prevedere legală precisă și nici nu exista o referire precisă la prelevarea unei probe ADN în prevederile relevante ale Codului de procedură penală. Mai mult, atunci când au prelevat proba, autoritățile nu au pregătit un proces-verbal oficial al procedurii, așa cum stabilea dreptul național.

În fine, dreptul național aplicabil nu includea mai multe garanții stabilite, de exemplu, într-un Cod de procedură mai recent, adoptat în 2011. În particular, Codul nou preciza, *inter alia*: (i) că poate fi efectuată prelevarea unor mostre ADN din cavitatea bucală, cu ajutorul tampoanelor; (ii) că pașii procedurali în discuție trebuiau efectuați de un expert; și (iii) că cercul persoanelor cărora le putea fi prelevată saliva fără consimțământ era limitat. Cu privire la cel din urmă punct, în baza prevederilor în vigoare la acea dată, putea fi prelevată o mostră de sânge sau puteau fi efectuate „alte proceduri medicale” în privința oricărei persoane, dacă acest fapt era considerat necesar din punct de vedere medical, pentru a se stabili fapte „importante” pentru ancheta penală, care permiteau efectuarea unor astfel de proceduri în privința unui grup foarte mare de persoane. Din contră, noul Cod de procedură penală stabilea faptul că prelevarea unor mostre de salivă putea fi efectuată doar în cazul unui suspect sau pentru a „elimina o bănuială privind legătura cu comiterea unei infracțiuni”, de la victimă sau de la o altă persoană găsită la locul crimei. În aceste circumstanțe, ar fi rezonabil să se presupună că prin adoptarea unor prevederi cu siguranță mai detaliate, statul reclamat a recunoscut în mod implicit nevoia unei reglementări mai consistente.

Concluzie: încălcare (șase la unu).

Curtea a mai constatat, în unanimitate, lipsa vreunei încălcări a articolului 8, cu privire la percheziția domiciliului reclamantului.

Articolul 41: 1,500 EUR în privința prejudiciului moral.